

■ Gemeente Bergambacht

■ Partiële herziening “*Lekdijk-West 33*”

■ Vastgesteld

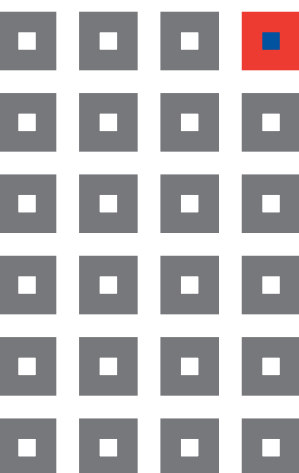

26 maart 2013

Gemeente Bergambacht

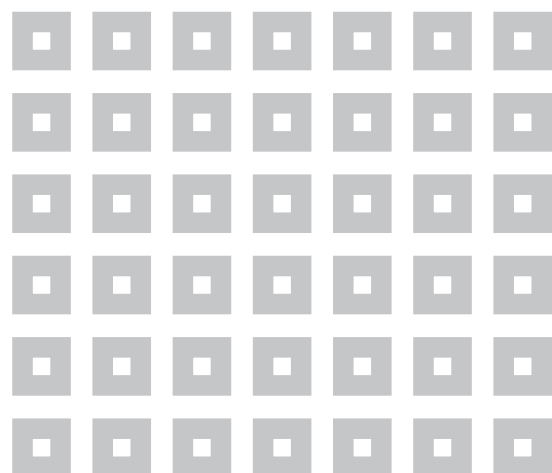
Partiële herziening “*Lekdijk-West 33*”

Vastgesteld

Inhoud:

- toelichting
- regels
- verbeelding van de geometrische plaatsbepaling

werknummer: 757.200.01

datum: 8 maart 2013

bestand: J:\757\200\01\3 Projectresultaat\03. vaststelling

Procedureoverzicht

Fase	Datum
Concept	7 augustus 2012
Voorontwerp	
<i>Inspiraak</i>	
<i>Vooroverleg</i>	
Ontwerp	29 november 2012
Vaststelling	26 maart 2013

KuiperCompagnons BV

Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap
Rotterdam

Inhoudsopgave

Toelichting

1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding en doel	1
1.2	Ligging en begrenzing plangebied	1
1.3	Vigerend bestemmingsplan en afwijking	2
1.4	Wettelijke vereisten partiële herziening	3
1.5	Leeswijzer	3
2	Planbeschrijving	5
2.1	Bestaande situatie	5
2.2	Toekomstige situatie	5
3	Beleid	7
3.1	Rijksbeleid	7
3.2	Provinciaal beleid	8
3.3	Regionaal beleid	10
3.4	Gemeentelijk beleid	11
3.5	Conclusie	13
4	Onderzoek	15
4.1	Milieuzonering	15
4.2	Geluidhinder	16
4.3	Luchtkwaliteit	17
4.4	Externe veiligheid	18
4.5	Waterhuishouding	20
4.6	Flora en fauna	26
4.7	Bodemkwaliteit	29
4.8	Archeologie en cultuurhistorie	30
4.9	Kabels en leidingen	32
5	Uitvoerbaarheid	33
5.1	Economische uitvoerbaarheid	33
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	33

Regels

1 Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

In de huidige situatie wordt het perceel aan de Lekdijk-West 33 gebruikt ten behoeve van de stalling en het gebruik van vijf stacaravans. De initiatiefnemer is voornemens deze oude stacaravans te vervangen door één recreatiewoning waardoor de situatie ter plaatse wordt verbeterd. In het vigerende bestemmingsplan is ter plaatse de bestemming 'Recreatie – Verblijfsrecreatie' en een aanduiding 'kampeerterrein' opgenomen. Aangezien deze bestemming en de bijbehorende regels de ontwikkeling niet mogelijk maken, is een partiële herziening nodig (bestemmingsplan waarbij wordt verwezen naar de regels van het "moederplan").

De gemeente is bereid haar medewerking te verlenen aan het plan, indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- De huidige bestemming van het terrein (Recreatie - Verblijfsrecreatie, met de functieaanduiding 'kampeerterrein' met vijf standplaatsen) wordt vervangen door de bestemming Recreatie - Verblijfsrecreatie met de functieaanduiding 'recreatiewoning' ten behoeve van maximaal één recreatiewoning.
- De recreatiewoning wordt gebouwd op minder dan 50 meter achter de voorste grens van het bestemmingsvlak Recreatie - Verblijfsrecreatie.
- De gronden op meer dan 50 meter achter de voorste grens van het bestemmingsvlak Recreatie - Verblijfsrecreatie krijgen de bestemming Agrarisch met waarden en worden ingericht als weiland.
- Permanente bewoning van de recreatiewoning is niet toegestaan.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied van de voorliggende partiële herziening omvat het perceel aan de Lekdijk-West 33 te Bergambacht. Het plangebied is weergegeven in afbeelding 1.1.

Afbeelding 1.1: Globale ligging plangebied

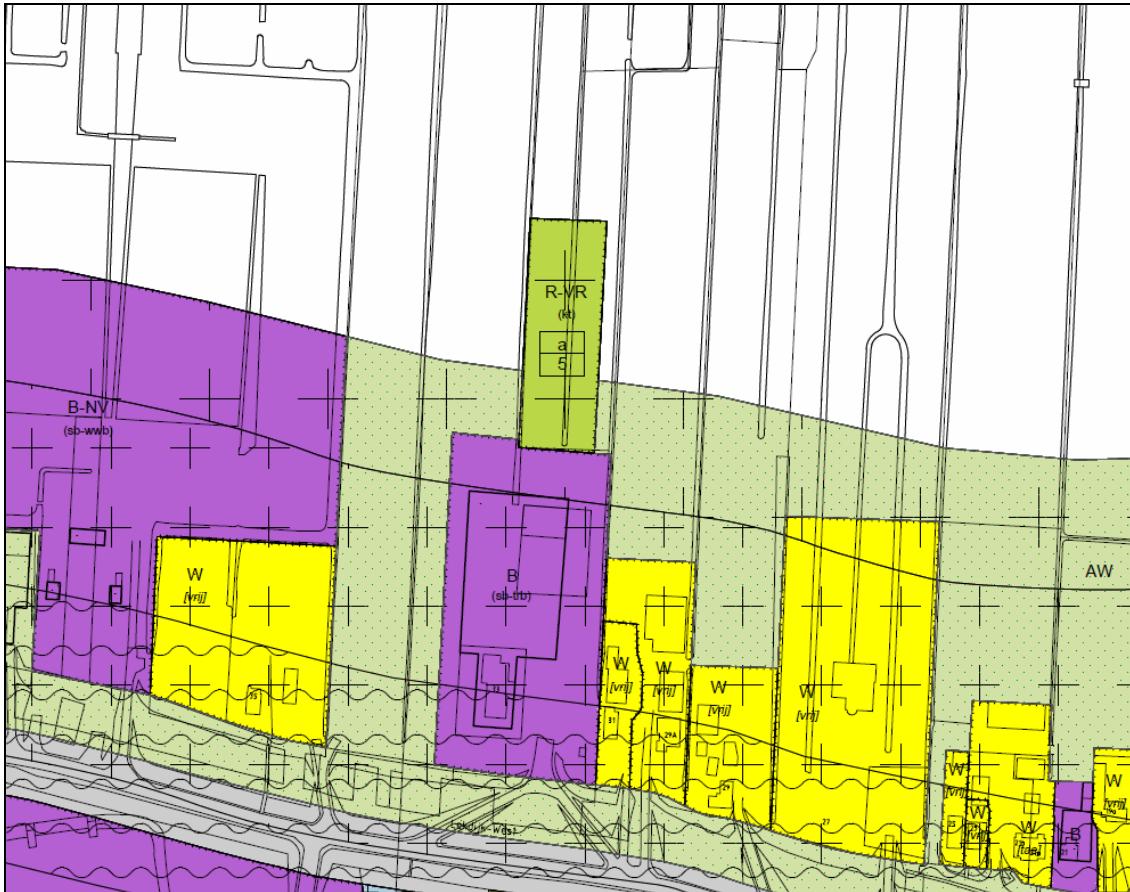
1.3 Vigerend bestemmingsplan en afwijking

Vigerend

Ter plaatse van het projectgebied vigeert het bestemmingsplan “Buitengebied 2011” dat op 13 december 2011 door de gemeenteraad van Bergambacht is vastgesteld. In het bestemmingsplan zijn de gronden ter plaatse van het perceel aan de Lekdijk-West 33 bestemd als “Recreatie - Verblijfsrecreatie” met de nadere aanduiding “kampeerterrein”, waarbij ten hoogste vijf standplaatsen zijn toegestaan.

Afwijking

De volgende afwijkingen ten opzichte van het vigerende plan zijn aan de orde. Voor de realisatie van de recreatiewoning zal een bestemmingsvlak op minder dan 50 meter achter de voorste grens van het bestemmingsvlak Recreatie - Verblijfsrecreatie worden opgenomen met de nadere aanduiding “recreatiewoning” ten behoeve van de bouw van één vrijstaande recreatiewoning. De strook op meer dan 50 m achter de voorste grens van het bestemmingsvlak ‘Recreatie - Verblijfsrecreatie’ krijgt de bestemming ‘Agrarische met waarden’.

Afbeelding 1.2: Uitsnede kaart vigerend bestemmingsplan "Buitengebied 2011"

1.4 Wettelijke vereisten partiële herziening

De partiële herziening heeft alleen betrekking op het toevoegen van één recreatiewoning ter vervanging van vijf stacaravans en laat het moederplan verder in tact. De partiële herziening bestaat uit een verbeelding, aanvullende regels waarbij het artikel 'Recreatie - Verblijfsrecreatie' uit het moederplan 'Buitengebied 2011' wordt aangevuld en gaat vergezeld van een toelichting. De herziening voldoet aan de eisen van de Wet ruimtelijke ordening en is - evenals het moederplan - opgesteld volgens de Regels ruimtelijke ordening 2008 (Rsro 2008) waaronder de regeling Standaard vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 (SVBP2008) valt.

1.5 Leeswijzer

De opzet en het vervolg van deze partiële herziening is als volgt. In hoofdstuk 2 vindt de planbeschrijving plaats waarin de huidige en toekomstige situatie wordt beschreven. In hoofdstuk 3 wordt het relevante ruimtelijke beleid van de verschillende overheidslagen kort weergegeven, waarbij aangegeven wordt in hoeverre het plan past binnen dit beleid. Vervolgens komen in hoofdstuk 4 de milieuaspecten aan bod. Per milieuaspect wordt het wettelijk kader en het uitgevoerde onderzoek beschreven. Hoofdstuk 5 gaat in op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

2 Planbeschrijving

2.1 Bestaande situatie

Het plangebied is gelegen in Bergambacht ten noorden van het lint Lekdijk West. In de huidige situatie wordt het perceel aan de Lekdijk West 33 gebruikt ten behoeve van de stalling en het gebruik van vijf stacaravans (zie afbeelding 2.1). Ten zuiden van het plangebied is een transportbedrijf gelegen dat deel uitmaakt van de inrichting.

Afbeelding 2.1: Foto's bestaande situatie

2.2 Toekomstige situatie

De herziening voorziet in de bouw van één recreatiewoning. Het bouwplan voor de woning is nog niet concreet, maar zal bestaan uit een vrijstaande woning, met een goothoogte van maximaal 3 meter en een bouwhoogte van maximaal 6 meter. De grondoppervlakte van de woning inclusief bijgebouwen zal niet meer dan 80 m² bedragen. De recreatiewoning wordt gebouwd op minder dan 50 meter achter de voorste grens (zuidelijke grens) van de bestemming 'Recreatie - Verblijfsrecreatie' en zal niet permanent worden bewoond. Uitgangspunt hierbij is dat de woning past binnen de bestemmingplanregels van de bestemming 'Recreatie - Verblijfsrecreatie'.

3 Beleid

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 13 maart 2012 inwerking getreden. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte. De structuurvisie geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. In de structuurvisie schetst het rijk ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028.

De leidende gedachte in de SVIR is ruimte maken voor groei en beweging. De SVIR is de eerste rijksnota die de onderwerpen infrastructuur en ruimte integraal behandelt. In de SVIR richt het Rijk zich vooral op decentralisatie. De verantwoordelijkheid wordt verplaatst van rijksniveau naar provinciaal en gemeentelijk niveau.

Door urbanisatie, individualisering, vergrijzing en ontgroening nemen de ruimtelijke verschillen toe. Vanaf 2035 groeit de bevolking niet meer. De samenstelling van de bevolking, en daarmee de samenstelling van huishoudens, verandert. Ambities tot 2040 zijn onder andere het aansluiten van woon- en werklocaties op de (kwalitatieve) vraag en het zoveel mogelijk benutten van locaties voor transformatie en herstructurering. Ook wil het rijk ervoor zorgen dat in 2040 een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit wordt geboden. Dit moet voor zowel het landelijk als het stedelijk gebied gelden. In de SVIR is verder vastgelegd dat provincies en (samenwerkende) gemeenten verantwoordelijk zijn voor programmering van verstedelijking. (Samenwerkende) gemeenten zorgen voor (boven)lokale afstemming van woningbouwprogrammering die past binnen de provinciale kaders. Ook zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de uitvoering van de woningbouwprogramma's.

Ter versterking van het vestigingsklimaat in de stedelijke regio's rondom de main-, brain- en greenports geldt een gebiedsgerichte, programmatische urgentieaanpak. In krimpregio's wordt het interbestuurlijke programma bevolkingsdaling doorgezet.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het rijk legt met het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro), de nationale ruimtelijke belangen juridisch vast. Enerzijds betreft het de belangen die reeds in de (ontwerp-) AMvB Ruimte uit 2009 waren opgenomen en anderzijds is het Barro aangevuld met onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR). Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden.

Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze

bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien geldende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

In de loop van 2012 zal het besluit worden aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur (hoofdwegen en hoofdspoorwegen), de elektriciteitsvoorziening, de ecologische hoofdstructuur (EHS), de veiligheid van primaire waterkeringen, buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer.

De ladder voor duurzame verstedelijking wordt in 2012 in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) opgenomen.

Voor het onderhavige plangebied geeft het Barro geen concrete richtlijnen.

3.2 Provinciaal beleid

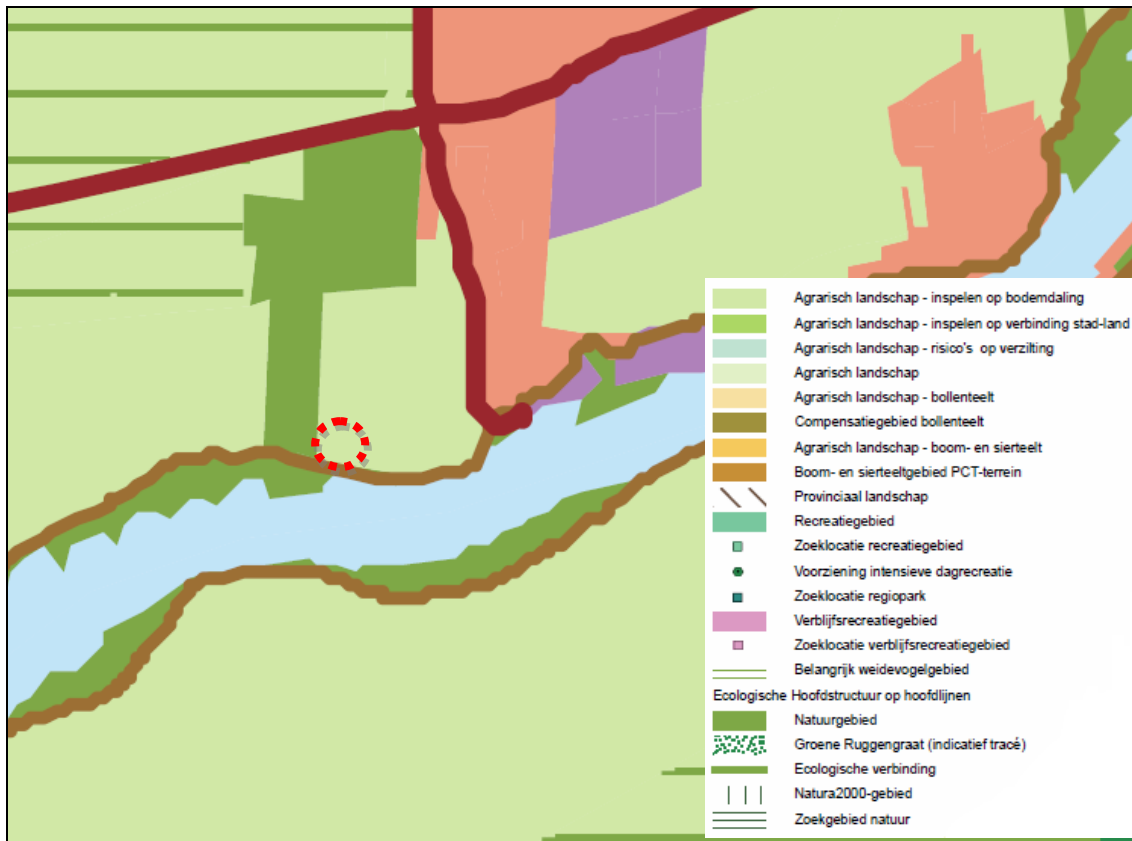
Provinciale structuurvisie; Visie op Zuid-Holland, ontwikkelen met schaarse ruimte

Op basis van de Wro moeten gemeenten, provincies en rijk hun beleid neerleggen in één of meer structuurvisies. Het provinciebestuur van Zuid-Holland heeft ervoor gekozen één integrale ruimtelijke structuurvisie voor Zuid-Holland te ontwikkelen. Het uitgangspunt is *“lokaal wat kan, provinciaal wat moet”*. In de provinciale structuurvisie geeft de provincie aan wat zij als provinciaal belang beschouwt en hoe zij daarop wil gaan sturen.

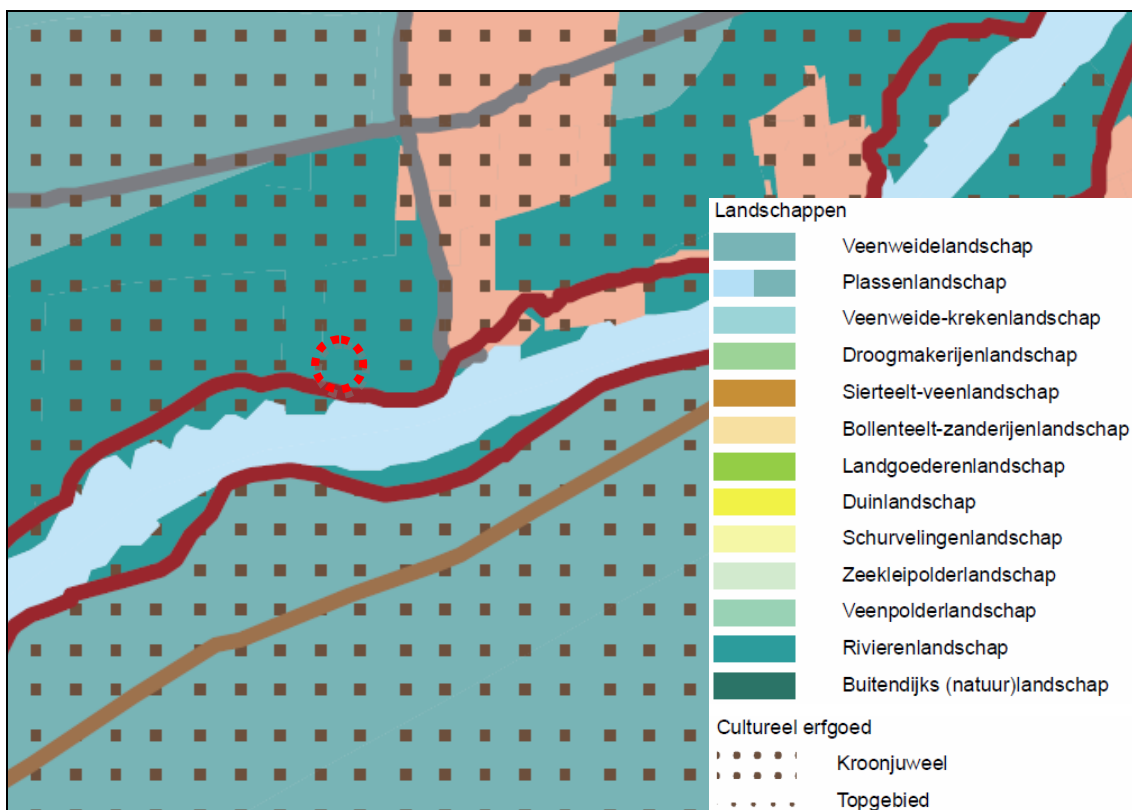
Provinciale Staten stelden op 2 juli 2010 de provinciale Structuurvisie, de Verordening Ruimte (de realisatie van de structuurvisie, zie ook hierna) en de Uitvoeringsagenda definitief vast. Vanaf dat moment gelden de Streekplannen, inclusief eventuele partiële herzieningen, en de Nota Regels voor Ruimte niet langer als vigerend beleids- en toetsingskader. Bij de vaststelling is evenwel geconstateerd dat het voor een aantal onderwerpen en dossiers nog niet mogelijk was een passende oplossing op te nemen. Tevens dienen de structuurvisie en verordening flexibele documenten te vormen. Daarom zijn een eerste (23 februari 2011) en tweede herziening (29 februari 2012) van de Provinciale Structuurvisie en de Verordening Ruimte opgesteld welke werden vastgesteld door Provinciale Staten.

De structuurvisie bevat het ruimtelijk beleid tot 2020 met een doorkijk naar 2040. Het accent ligt op sturing vooraf en sturing op kwaliteit.

Het beleid gaat in op verschillende provinciale belangen. Van belang voor het plan is de bundeling van verstedelijking, infrastructuur, voorzieningen en economische activiteiten gericht op concentratie en functieafstemming (knopen- en locatiebeleid). Verder dient kansrijke en innovatieve binnenstedelijke verdichting plaats te vinden, vooral rond openbaar vervoerknooppunten. Ook is de opvang van de bevolkingsgroei in het Groene Hart en de Delta in regionale, goed ontsloten kernen en daartoe aangewezen relatief verstedelijkte zones belangrijk.

Afbeelding 3.1: uitsnede functiekaart provinciale structuurvisie (met globale ligging plangebied)

Afbeelding 3.2: uitsnede kwaliteitskaart provinciale structuurvisie (met globale ligging plangebied)

Het plangebied is op de functiekaart van de provinciale structuurvisie aangewezen als 'Agrarisch landschap - inspelen op bodemdaling' (zie afbeelding 3.1). Dit type gebied betreft landelijk gebied met landschappelijke, cultuurhistorische waarden en een overwegend agrarische functie die inspeelt op bodemdaling.

Op de kwaliteitskaart (zie afbeelding 3.2) is het plangebied aangewezen als 'Rivierenlandschap' en als 'Topgebied cultureel erfgoed'. In de provincie zijn zestien gebieden benoemd als topgebied cultureel erfgoed. Het gaat om gebieden of structuren met een gave cultuurhistorische samenhang, met betrekking tot archeologie, landschapshistorie en nederzettingen. Dit betreft bijvoorbeeld gebiedsspecifieke ontginningspatronen, bebouwingslinten en afzonderlijke bouwwerken als molens en historische boerderijen. De bescherming in topgebieden richt zich op de continuïteit van het karakter, door behoud en versterking van de structuur. Ruimtelijke ontwikkelingen zijn mogelijk, binnen randvoorwaarden vanuit cultuurhistorie. Voor de topgebieden zijn regioprofielen cultuurhistorie opgesteld, die concreet de cultuurhistorische waarden beschrijven en kwalitatieve richtlijnen bevatten voor ruimtelijke ontwikkeling en de omgang met deze waarden.

De voorgenomen ontwikkeling past binnen de kaders die door de provinciale structuurvisie zijn gesteld.

De eerste herziening en de actualisering 2011 van de structuurvisie hebben geen betrekking op gronden binnen het onderhavige bestemmingsplangebied.

Provinciale Verordening Ruimte; ontwikkelen met schaarse ruimte

Om het provinciale ruimtelijke belang, zoals beschreven in de provinciale structuurvisie, te kunnen uitvoeren is, onder meer, de provinciale verordening opgesteld. In de provinciale verordening zijn de zaken die generiek van aard zijn (relevant voor alle gemeenten of een bepaalde groep gemeenten) en in eerste instantie vooral een werend of beperkend karakter hebben vastgelegd. De provincie acht de borging hiervan van groot belang.

Tevens zijn de nationale belangen zoals vastgelegd in de AMvB Ruimte ook in de provinciale verordening opgenomen ten behoeve van een doorwerking in de gemeentelijke bestemmingsplannen.

3.3 Regionaal beleid

Integrale Regiovisie Midden-Holland, van gelaagde naar geslaagde kwaliteit

Dertien gemeenten, georganiseerd in het ISMH, moesten in korte tijd ten behoeve van het streekplan Zuid-Holland Oost van de provincie duidelijk maken wat hun gezamenlijke ruimtelijke visie (2003-2015) was. De integrale aanpak betekent dat voor het gehele gebied een samenhangend verhaal op papier staat. Twee aspecten hebben in het maken van de regiovisie zwaar gewogen: leefbaarheid en lagenbenadering.

Het gaat om een ruimtelijke visie voor Midden-Holland (grotweg het gebied rond Gouda) die meer is dan de som van afzonderlijke gemeentelijke visies en als onderlegger c.q. uitwerking dient voor het streekplan Zuid-Holland Oost; daarom heeft de visie ook dezelfde looptijd (2003-2015, met een doorkijk tot 2020) en maakt deze gebruik van de door de provincie en het rijk (in

de Vijfde Nota) gehanteerde plansystematiek, met zoals daar zijn de lagenbenadering, knooppunten en het trekken van rode contouren.

In deze visie is ervan uitgegaan dat het veenweidegebied zo veel mogelijk wordt opengehouden en dat het waterbergend vermogen van dit gebied optimaal wordt benut. De stedelijke activiteiten dienen te worden geconcentreerd in de Zuidplaspolder (droogmakerij) aan de westzijde van Gouda (bij het knooppunt A12/A20/spoor Utrecht-Rotterdam/Den Haag) en in de buurt van Nieuwerkerk en Zevenhuizen-Moerkapelle. Elders zullen nieuwe woningen en bedrijven moeten worden gebouwd binnen de maximale bebouwingscontouren zoals die nu reeds bestaan. Indien een gemeente daardoor, ondanks inbreiding, in de knel komt, kan de provincie gevraagd worden de contour op te rekken. Dit dient dan wel in een structuurvisie te worden onderbouwd.

Structuurvisie K5

Op 2 juli 2009 is de Structuurvisie K5 vastgesteld. De structuurvisie geeft de hoofdlijnen van de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de K5 tot 2020 met een doorkijk naar de lange termijn (2030). De centrale opgave voor de K5 is het voeren van een evenwichtige koers in het spanningsveld tussen behoud van de grote omgevingskwaliteiten van de Krimpenerwaard en het waarborgen van een vitale en leefbare regio. De belangrijkste gehanteerde uitgangspunten zijn leefbaarheid, bereikbaarheid van voorzieningen en een woningbouwcapaciteit die het mogelijk maakt om in de eigen woningbehoefte te voorzien. Daarbij is het nadrukkelijk de inzet om enerzijds zuinig om te springen met de ruimte en anderzijds woon- en werkmilieus te creëren van een schaal en ruimtelijke kwaliteit die passen bij de schaal van de kernen.

3.4 Gemeentelijk beleid

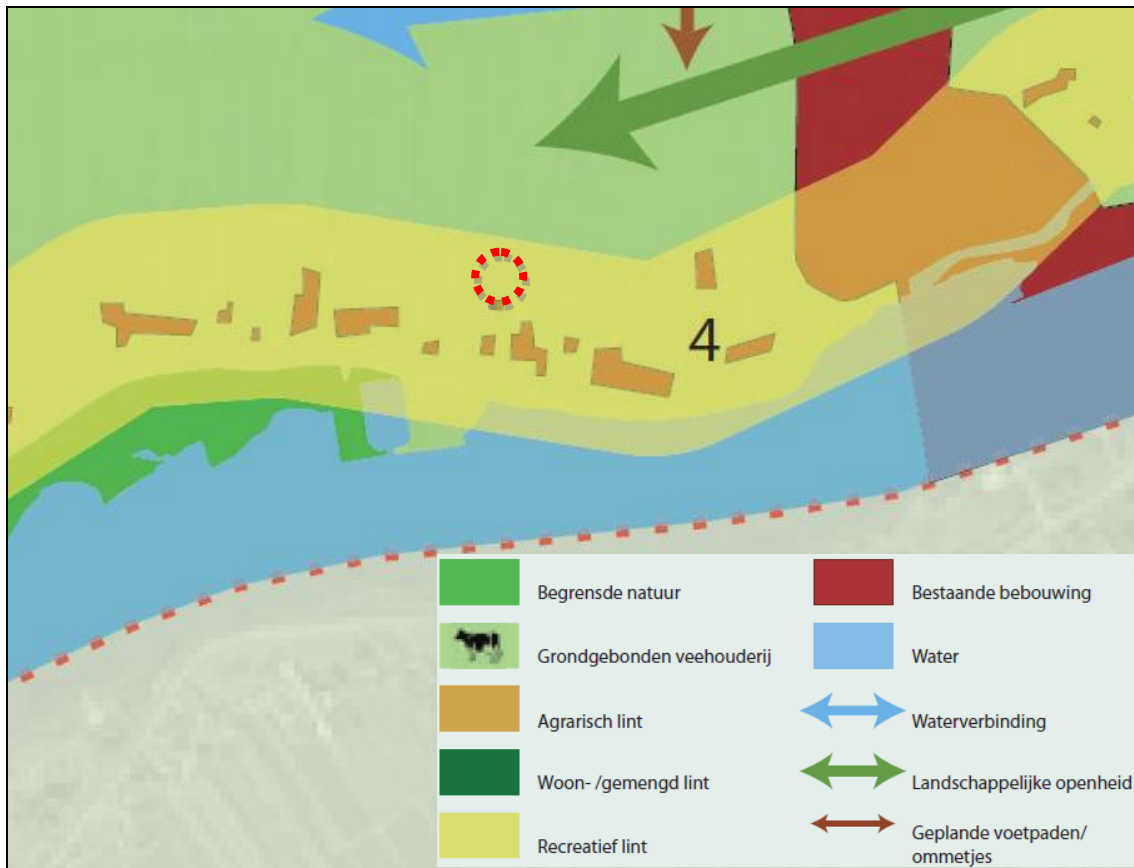
Structuurvisie “Beleef Bergambacht”

Op 28 oktober 2008 is de structuurvisie voor de gehele gemeente Bergambacht vastgesteld. De structuurvisie bevat onder andere een ruimtelijke uitwerking van het visiedocument en de door het rijk en de provincie opgestelde visies. In de structuurvisie wordt zowel een algemene visie als een visie op de verschillende kernen gegeven. Ook wordt hierin een visie op het buitengebied verder uitgewerkt.

In de structuurvisie is aangegeven, dat de ruimtelijke kwaliteit in de gemeente Bergambacht grotendeels wordt gevormd door de cultuurhistorische waarde van de historische lintbebouwing en het slagenlandschap in het buitengebied. Het landschap moet een hedendaagse functie blijven vervullen.

Nieuwe bebouwing en functies moeten passen in de huidige karakteristiek. Daarom dient kwalitatief optimaal gebruik te worden gemaakt van de mogelijkheden van de lokale ruimte-voor-ruimteregeling waarbij versterking van de bestaande waarden leidend is.

Het plangebied is op de structuurvisiekaart aangeduid als een ‘Recreatief lint’.

Afbeelding 3.3: Uitsnede kaart structuurvisie “Beleef Bergambacht”

Welstandsnota 2010

De gemeente Bergambacht heeft in 2004 een welstandsnota vastgesteld zoals aangegeven in de Woningwet van 1 januari 2003. Hierin zijn beoordelingskaders opgenomen voor gebieden en objecten, die hun grondslag vinden in de samenhang van het bebouwingsbeeld en de historisch gegroeide structuren. Deze nota geeft goed aan welke aspecten worden gewogen, maar is met historische beschrijvingen en typologische beoordelingsmatrixen niet altijd even makkelijk in het gebruik. Met de herziening van 2010 wil de gemeente het welstandsbeleid vereenvoudigen. Het welstandsbeleid moet toegankelijker zijn en de burger meer inzicht geven in de eigenschappen, die van belang zijn bij het opstellen en indienen van een bouwplan. De omschreven regels zijn niet alleen bedoeld om het oordeel te motiveren, maar eveneens als handreiking bij het maken van bouwplannen. Naast het vastleggen van criteria in het kader van de wet, is de welstandsnota vooral bedoeld om het enthousiasme voor de ruimtelijke kwaliteit te vergroten. De herziening welstandsnota is vastgesteld door de gemeenteraad van Bergambacht op dinsdag 28 september 2010.

Doel van het welstandsbeleid is het welstandstoezicht helder onder woorden te brengen en op een effectieve en controleerbare wijze in te richten. Daarbij is het van belang aanvragers door middel van de welstandsnota van tevoren op de hoogte te stellen van de aspecten die een rol spelen bij de welstandsbeoordeling. Het welstandsbeleid geeft de gemeente de mogelijkheid om cultuurhistorische, stedenbouwkundige en architectonische waarden een rol te geven bij de ontwikkeling en beoordeling van bouwplannen.

Het buitengebied van Bergambacht bestaat voornamelijk uit veenweidegebied met gevarieerde bebouwing in een zeer lage dichtheid. De bebouwing staat in het algemeen langs de ontsluitingswegen en ligt meestal terug op ruime kavels ontsloten door bruggen. De bebouwing bestaat voornamelijk uit boerderijen, woningen en bedrijfsgebouwen. Verspreid over het buitengebied komen bedrijven voor. Enerzijds zijn dit agrarische bedrijven, anderzijds komen ook niet agrarische bedrijven voor zoals waterzuiveringsinstallaties.

De bebouwing staat vrij. Hoofdgebouwen zijn met de voorzijde gericht op de weg. Rooilijnen volgen de weg en verspringen.

De karakteristieke polderlinten zijn veelal een bijzonder welstandsgebied. De waarde van de polderlinten is vooral gelegen in de combinatie tussen de oorspronkelijke structuurelementen zoals polderwegen en de afwisselende lintbebouwing. In het gebied komen diverse cultuurhistorisch waardevolle gebouwen als boerderijen voor.

3.5 Conclusie

De partiële herziening voldoet aan het vigerend ruimtelijk beleid van de verschillende overheidsniveaus.

4 Onderzoek

4.1 Milieuzonering

Voor het behoud en de verbetering van de kwaliteit van de woon- en leefomgeving is een juiste afstemming tussen de verschillende voorkomende functies en wonen noodzakelijk. Daarbij kan gebruik worden gemaakt van een milieuzonering die uitgaat van richtinggevende afstanden tussen hinderlijke functies (in de vorm van gevaar, geluid, geur, stof) en gevoelige functies. In de brochure 'Bedrijven en Milieuzonering' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) (versie 2009) zijn deze richtafstanden opgenomen. Van deze richtafstanden kan gemotiveerd worden afgeweken.

Onderzoek

Het plan maakt een recreatiewoning mogelijk. Enerzijds wordt daarom onderzocht of nabijgelegen bedrijvigheid niet onevenredig wordt beperkt in hun bedrijfsvoering. Anderzijds wordt beoordeeld of een goed woon- en leefklimaat van de geprojecteerde recreatiewoning kan worden gegarandeerd.

Effect woningen op bestaande bedrijven

In tabel 1 is weergegeven welke inrichtingen zich in en rondom het plangebied bevinden en wat het maatgevende aspect (geur, geluid of stof) is.

Tabel 1: Overzicht aanwezige bedrijven met bijbehorende categorie en richtafstand

SBI-Code	Adres	Omschrijving	VNG-Categorie	Richt-afstand (m)	Werkelijke afstand (m)	Maatgevend aspect
494	Lekdijk-West 33	Van Driel Transport BV	3.1	50	5	Geluid
36	Lekdijk-West	Waterwinning	3.1	50	75	Geluid

Het plangebied wordt beschouwd als een rustige woonwijk. Nabij het plangebied is de woonfunctie voornamelijk aanwezig en komen binnen 200 meter geen bedrijven voor. Op 75 meter zijn waterwinwerken gelegen. Hiervoor geldt een richtafstand van 50 meter op basis van mogelijke geluidsoverlast.

Het transportbedrijf van Driel aan de Lekdijk-West 33 is gelegen op minder dan 50 meter afstand van de recreatiewoning. Onderdelen van het bedrijf worden echter als één inrichting aangemerkt als sprake is van voldoende binding. Dit kan technische, organisatorische of functionele binding zijn.

Voor de vraag of sprake is van technische binding, zijn algemene, gemeenschappelijke voorzieningen van belang. Het bedrijf en de recreatiewoning maken gebruik van dezelfde riolering, afvalopslagplaats en gas-, water en elektriciteitsvoorzieningen. Van organisatorische binding is ook sprake omdat de zeggenschap bij dezelfde persoon berust. Omdat aan twee van de drie bindingen wordt voldaan, is sprake van een voldoende mate van binding. De recreatiewoning wordt daarom beschouwd als onderdeel van de inrichting aan de Lekdijk-West 33. Toetsing aan de richtafstanden is daarmee voor deze inrichting niet aan de orde.

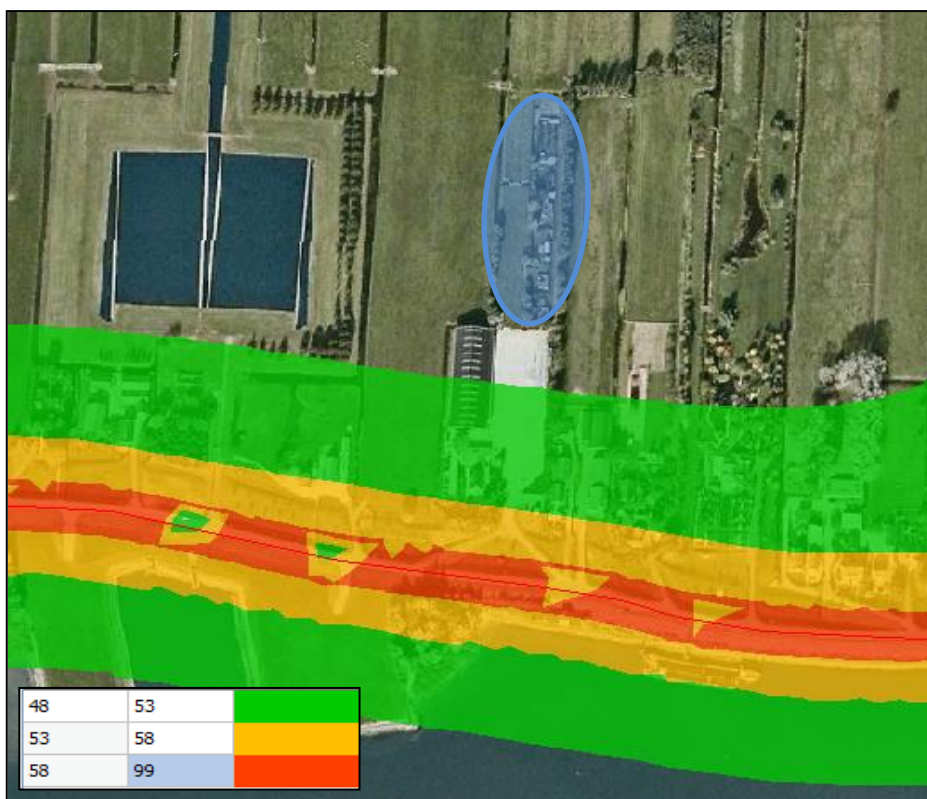
Geconcludeerd wordt dat aan een goed woon- en leefklimaat voor de geprojecteerde recreatiewoning wordt voldaan en dat aanwezige bedrijven niet worden belemmerd in hun functioneren.

4.2 Geluidhinder

De Wet geluidhinder verwacht inzicht in de akoestische aspecten bij de realisatie van nieuwe geluidsgevoelige objecten, zoals een woning of een school, of de aanleg of aanpassing van een geluidsbron.

Uit jurisprudentie blijkt dat een recreatiewoning pas als geluidsgevoelig is aan te merken als zij permanent bewoond wordt. Als voorwaarde voor het initiatief is gesteld dat permanente bewoning uitgesloten is. Daarom is een akoestisch onderzoek op grond van de Wet geluidhinder niet nodig.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt de akoestische situatie inzichtelijk gemaakt voor de nieuwe recreatiewoning. KuiperCompagnons heeft in opdracht van de gemeente Bergambacht het bestemmingsplan "Buitengebied 2011", met bijbehorend akoestisch onderzoek, opgesteld. In de volgende afbeelding zijn de berekende geluidszones van de Lekdijk West weergegeven uit het akoestisch onderzoek behorende bij het bestemmingsplan Buitengebied 2011.

De locatie voor de nieuwe recreatiewoning is niet in één van de geluidszones gelegen. De voorkeurswaarde voor een burgerwoning in het buitengebied bedraagt 48 dB. De geluidsbelasting ter plaatse van de recreatiewoning is lager dan 48 dB. Daardoor levert het aspect geluidhinder geen belemmeringen op voor de realisatie van de nieuwe recreatiewoning.

4.3 Luchtkwaliteit

Wettelijk kader

Het onderzoek naar luchtkwaliteit wordt uitgevoerd op grond van hoofdstuk 5, titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' van de Wet milieubeheer. De titel 5.2 'Luchtkwaliteitseisen' is beter bekend als de Wet luchtkwaliteit. In dit onderzoek wordt nagegaan of aan de normen uit de Wet luchtkwaliteit wordt voldaan.

De kern van de Wet luchtkwaliteit is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit in belangrijke mate verslechteren.

Het doel van de NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen. Voor wegverkeer zijn stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) de belangrijkste stoffen. De in de Wet luchtkwaliteit gestelde norm voor NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde grenswaarde is voor beide stoffen 40 µg/m³. Daarnaast mag de PM₁₀ 24 uurgemiddelde grenswaarde van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar worden overschreden. Met het van kracht worden van het NSL zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ vastgesteld op 11 juni 2011 voor PM₁₀ en 1 januari 2015 voor NO₂.

Naast de introductie van het NSL is het begrip 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit als de NO₂ en PM₁₀ jaargemiddelde concentraties niet meer toeneemt dan 1,2 µg/m³. In dat geval is de ontwikkeling als NIBM te beschouwen.

Een ruimtelijke ontwikkeling vindt volgens de Wet luchtkwaliteit doorgang als ten minste aan één van de volgende voorwaarden is voldaan:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit niet worden overschreden;
- projectsaldering kan worden toegepast.

Voor zover de ruimtelijke ontwikkeling is opgenomen in het NSL of de ontwikkeling kan worden aangemerkt als NIBM-project is toetsing aan de grenswaarden van de Wet luchtkwaliteit niet nodig.

Onderzoek

In de 'Regeling niet in betekenende mate bijdrage (luchtkwaliteitseisen)' (Regeling NIBM) zijn voor verschillende functiecategorieën cijfermatige kwantificaties opgenomen, waarbij een ontwikkeling als een NIBM-project kan worden beschouwd. Deze categorieën betreffen landbouwinrichtingen, spoorwegemplacementen, kantoorlocaties, woningbouwlocaties en een combinatielocatie van woningbouw en kantoren.

In die regeling is aangegeven, dat een woningbouwlocatie met maximaal 1.500 woningen aan één ontsluitingsweg is aan te merken als een ontwikkeling die NIBM bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Het voornemen is om maximaal één nieuwe recreatiewoning te realiseren. Om die reden draagt deze ontwikkeling NIBM bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit en is toetsing aan de grenswaarden niet nodig.

Goede ruimtelijke ordening

Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening is beoordeeld of ter plaatse van het plangebied, mogelijke hogere concentraties luchtverontreinigende stoffen aanwezig zijn. Langs wegen zijn met name de stoffen NO₂ en PM₁₀ van belang.

In het CarII-rekenmodel, webbased versie 11.0, zijn voor het gehele grondgebied van Nederland de achtergrondconcentraties ingevoerd (vaste parameters) en onderverdeeld in vlakken van 1 km bij 1 km. De bepaling hiervan vindt plaats aan de hand van de x, y-coördinaten. Voor dit plan zijn de coördinaten x=112890 en y=437025 van belang.

De bijbehorende jaargemiddelde achtergrondconcentratie NO₂ en PM₁₀ in het jaar 2012 bedraagt respectievelijk 20 µg/m³ en 18 µg/m³. Voor de beide stoffen is dat ruim lager dan de gestelde grenswaarde. Bij de achtergrondconcentratie voor PM₁₀ is rekening gehouden met de geldende correctie voor zeezout. Voor de gemeente Bergambacht is deze correctie 5 µg/m³. De trend is dat de emissies en achtergrondconcentraties voor de beide stoffen in de toekomst afnemen. In de toekomst zijn dan ook geen hoge concentraties te verwachten.

Gezien de lage achtergrondconcentraties worden dan ook geen overschrijdingen van de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ verwacht ter plaatse van de nieuwe woningen.

Conclusie

Met deze partiële herziening wordt de realisatie van één nieuwe recreatiewoning mogelijk gemaakt. Dit is ruim lager dan de cijfermatige kwantificatie voor een woningbouwlocatie. Daardoor is deze ontwikkeling aan te merken als een project dat NIBM bijdraagt op de verslechtering van de luchtkwaliteit. Toetsing aan de normen van de Wet luchtkwaliteit is dan ook niet nodig.

Geconcludeerd kan worden dat het aspect luchtkwaliteit geen belemmeringen oplevert voor de voorgenomen ontwikkelingen in dit plan (artikel 5.16, lid 1 aanhef en onder c Wm).

Daarnaast is in het kader van een goede ruimtelijke ordening ter plaatse van het plan de jaargemiddelde achtergrondconcentraties NO₂ en PM₁₀ bepaald. Deze waarden zijn veel lager dan de gestelde grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet luchtkwaliteit. Een overschrijding van de grenswaarden is dan ook niet te verwachten.

4.4 Externe veiligheid

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke (on)mogelijkheden.

In het kader van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gelezen in samenhang met de regels omtrent externe veiligheid moet worden onderzocht of er sprake is van aanwezigheid van risicobronnen in de nabijheid van de locatie waarop het Wro besluit betrekking heeft en dienen het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR), en de eventuele toename hiervan, berekend te worden.

Het PR is de kans per jaar dat een persoon op een bepaalde plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen, indien hij onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven. Het PR wordt weergegeven met risicocontouren rondom een inrichting of langs een vervoersas. De normstelling heeft de status van een grenswaarde die niet overschreden mag worden. Voor kwetsbare objecten wordt in zowel bestaande als nieuwe situaties het niveau van 10^{-6} per jaar als grenswaarde gehanteerd. Nieuwe beperkt kwetsbare objecten zijn alleen toegestaan onder een gewichtige motivering. Bestaande beperkt kwetsbare objecten zijn toegestaan binnen de PR 10^{-6} contour.

Het GR kan worden beschouwd als de maat van maatschappelijke ontwrichting in geval van een calamiteit (en drukt dus de kans per jaar uit dat een groep mensen van minimaal 10 personen overlijdt als rechtstreeks gevolg van een calamiteit). De normstelling heeft de status van een oriënterende waarde. Deze waarde is geen vastgestelde wettelijke norm. Desondanks hebben overheden en betrokken private instellingen een inspanningsverplichting om te voldoen aan deze oriënterende waarde en dient een toename van het GR bestuurlijk te worden verantwoord.

Regelgeving transport van gevaarlijke stoffen over wegen, water en spoor

De regelgeving met betrekking tot het transport van gevaarlijke stoffen over openbare wegen, water en spoorwegen is neergelegd in de circulaire “Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen” (cRNVGS). Deze circulaire kan worden beschouwd als voorloper van een eventuele wettelijke verankering van de risiconormen en is geldig tot uiterlijk 31 juli 2012. In 2012 treedt het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) in werking. Hierin staan regels op het gebied van externe veiligheid voor de ruimtelijke inrichting rond wegen, waterwegen en spoorwegen met vervoer van gevaarlijke stoffen.

Vooruitlopend op de inwerkingtreding van het Btev zijn de Basisnetten Weg en Water als bijlage bij de cRNVGS opgenomen.

Onderzoek

Een recreatiewoning is een kwetsbaar object in het kader van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Op ten minste 200 meter afstand bevindt zich de Lek. De Lek is een transportroute voor gevaarlijke stoffen. In het Basisnet Water is de Lek een binnenvaartverbinding chemische clusters & achterlandverbindingen met toetsafstand (zwarte vaarroute). De PR 10^{-6} contour ligt daarmee op het water en reikt niet verder dan de oever.

De waterlijn is de lijn waar het water de oever raakt bij de waterstand, die het meest regelmatig optreedt. Vanaf deze lijn treedt bij zwarte vaarwegen een plasbrandaandachtsgebied (PAG) op van 25 meter. Binnen deze zone geldt een motiveringsplicht bij bouw van nieuwe objecten. Omdat het plangebied op ruim 200 meter afstand is gelegen, geldt in het kader van deze ruimtelijke onderbouwing geen motiveringsplicht.

De bevaarbaarheidsklasse van de Lek is 6. Dit is de klasse met de grootste ongevals-kans, te weten $1,4 \times 10^{-6}$. Op basis van de Risicoatlas Hoofdvaarwegen Nederland worden de volgende jaarintensiteiten vervoerd over de Lek. In de tabel wordt op grond van het "Programma van eisen voor een nieuwe externe veiligheid risicoanalyse op binnenvaarwegen" tevens het invloedsgebied van deze vaarwegen genoemd.

Stofcategorie		Aantal schepen (per jaar)	1% letaliteitsafstand (in meters)
LF 1	Brandbare vloeistof (diesel)	2.836	35
LF 2	Brandbare vloeistof (benzine)	3.192	35
LT 1	Toxische vloeistof (acrylnitril)	1	600
GF 3	Brandbare gasen (LPG)	134	90

Het groepsrisico wordt in Nederland bij transport over water voornamelijk bepaald door transporten van toxische stoffen (GT en LT). Over de Lek worden geen stoffen uit de categorieën LT3 en LT4 vervoerd. Bovenstaande intensiteiten geven aan dat er één transport van gevaarlijke stoffen met toxische vloeistoffen (LT1) plaatsvindt. Het invloedsgebied van deze toxische stoffen ligt maximaal op 600 meter. Voor de overige stoffen reikt het invloedsgebied niet tot het plangebied. Het beperkte aantal transporten met toxische stoffen over de Lek is in lijn met deze gedachtegang. Bovendien is er sprake van een zeer beperkt aantal aanwezigen (dat ook nog afneemt omdat 5 stacaravans vervangen worden door één recreatiewoning).

4.5 Waterhuishouding

4.5.1. Kader

Nationaal Waterplan

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 - 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld.

Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening. Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied.

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan is gedetailleerder dan de SVIR en blijft als uitwerking van de SVIR bestaan. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren.

Hiervoor geldt de AMvB Ruimte. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor wordt een afzonderlijke AMvB opgesteld.

Waterwet

De Waterwet regelt het beheer van de waterkeringen, het oppervlaktewater en het grondwater, verbetert de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening en zorgt voor een eenduidige bestuurlijke procedure en daarbij behorende rechtsbescherming voor besluiten. De Waterwet dient als paraplu om de Kaderrichtlijn Water (KRW) te implementeren en geeft ruimte voor implementatie van toekomstige Europese richtlijnen.

De waterschappen hebben een bevoegdheid voor het verlenen van vergunningen voor grondwateronttrekkingen, bemalingen en infiltraties, met uitzondering van onttrekkingen voor drinkwater, koude en warmteopslag en grote industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³/jaar. Gemeenten hebben verdergaande taken en bevoegdheden in het kader van de zorgplicht voor het inzamelen van afvalwater in de riolering en voor hemelwater en grondwater.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is het kabinetsstandpunt over het waterbeleid in de 21^e eeuw vastgelegd. De hoofddoelstellingen zijn: het waarborgen van het veiligheidsniveau bij overstromingen en het verminderen van wateroverlast. Daarbij wordt de voorkeur gegeven aan ruimtelijke maatregelen boven technische maatregelen.

In het NBW is ook de watertoets als procesinstrument opgenomen. De watertoets is het proces van vroegtijdig informeren, adviseren en beoordelen van waterhuishoudkundige aspecten in ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van dit instrument is waarborgen dat de waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet in beschouwing worden genomen als het gaat om waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Uitvoering van de watertoets betekent in feite dat de gemeente en de waterbeheerder samenwerken bij het uitwerken van ruimtelijke plannen, zodat problemen in het gebied zelf en de omgeving worden voorkomen. De watertoets is sinds 2003 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening en hiermee verplicht voor alle ruimtelijke plannen en besluiten.

In 2008 is het NBW geactualiseerd met als doel de watersystemen in 2015 op orde te krijgen, met name op het gebied van wateroverlast en watertekort.

Kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) geeft een kader voor de bescherming van de ecologische en chemische kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater. Zo dienen alle waterlichamen in 2015 een “goede ecologische toestand” (GET) te hebben bereikt en dienen sterk veranderende c.q. kunstmatige wateren in 2015 een “goed ecologisch potentieel” (GEP) te hebben bereikt. De chemische toestand dient in 2015 voor alle wateren (natuurlijk en kunstmatig) goed te zijn.

Waterbeheer 21^e eeuw (WB21)

In september 2000 heeft de commissie Waterbeheer 21^e eeuw advies uitgebracht over het toekomstig waterbeheer in Nederland. Belangrijk onderdeel van WB21 is het uitgangspunt van

ruimte voor water. Er mag geen afwenteling plaatsvinden. Berging moet binnen het stroomgebied plaatsvinden. Dit betekent onder andere het aanwijzen en instandhouden van waterbergingsgebieden. Daarnaast wordt verdroging bestreden en worden watertekorten verminderd.

Provinciaal beleid

De provincie Zuid-Holland heeft het waterbeleid geformuleerd in het *“Beleidsplan Groen, Milieu en Water 2006 - 2010”* van augustus 2006. Met dit plan wordt voortgeborduurd op het vigerende rijks- en provinciale beleid en de afspraken die met de Zuid-Hollandse waterpartners zijn gemaakt. In het beleidsplan is het provinciaal beleid voor milieu en water en voor natuur en landschap geïntegreerd. Het geeft de kaders en doelstellingen voor de periode 2006 - 2010 met een doorkijk naar 2020.

De provincie wil met haar beleid ook bijdragen aan een duurzame inrichting van het milieu volgens zo hoog mogelijke kwaliteitsmaatstaven. De nadruk ligt daarin op duurzaam stedelijk waterbeheer en op het voorkomen van wateroverlast. Wateraspecten zoals waterkwaliteit, riolering/afkoppeling, waterberging, veiligheid, (grond)wateroverlast en ecologische oeverinrichting dienen bij ruimtelijke inrichting en beheer van de openbare ruimte integraal te worden aangepakt. In het beleidsplan zijn de kansen en bedreigingen voor het leefmilieu in kaart gebracht. Eén van de uitkomsten ten aanzien van oppervlaktewater is dat meer dan de helft van de wateren in de provincie niet voldoet aan de doelstellingen van biologisch gezond oppervlaktewater. Het aantal ongezuiverde lozingen en riooloverstorten dient te worden teruggedrongen.

Daarnaast neemt door de verdergaande verstedelijking het waterbergend vermogen steeds verder af. Terwijl de wateroverlast als gevolg van de klimaatverandering en zonder het treffen van maatregelen verder zal toenemen.

In de nota *“Regels voor Ruimte”* stelt de provincie in ruimtelijke plannen voor nieuw te ontwikkelen gebieden of stedelijke herstructureringsgebieden het realiseren van voldoende open water als een harde voorwaarde. Als provinciale richtlijn geldt een percentage van 10% van het bruto oppervlak. In overleg en overeenstemming met de waterbeheerder kan hiervan worden afgeweken. Alleen in die gevallen waar het voorkomen van negatieve effecten op de waterhuishouding niet mogelijk is en waar de planvorming maatschappelijk noodzakelijk wordt bevonden is compensatie buiten het plangebied mogelijk.

Beleid waterbeheerder

Het Waterbeheerplan 2010-2015 is het eerste Waterbeheerplan waarin het beleid voor alle taken van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (HHSK) is opgenomen.

Accenten voor de komende jaren liggen op het op orde krijgen en houden van de basisbeheerstaken, kosteneffectiviteit en kostenbeheersing. Hierbij wordt voorrang gegeven aan de waterveiligheid. HHSK speelt proactief in op ruimtelijke ontwikkelingen (adviseren, kansen benutten, randvoorwaarden stellen). Samenwerking met partijen binnen en buiten het gebied is belangrijk. In de taakuitoefening houdt HHSK rekening met landschappelijke waarden,

natuur, cultuurhistorie en (recreatief) medegebruik, voor zover dat niet ten koste gaat van een doelmatige behartiging van de waterschapstaken.

Stedelijke waterplannen zijn een belangrijk instrument om de samenwerking en afstemming met gemeenten te bevorderen, en gezamenlijk tot een uitgebalanceerde aanpak te komen. Dit overigens met behoud van de wederzijdse taken en verantwoordelijkheden. De prioriteit binnen het stedelijke gebied ligt voor HHSK, naast de rioleringsinspanningen van de gemeenten, bij de maatregelen om te voldoen aan de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) en het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW). Daarnaast wil HHSK in de waterplannen meer aandacht besteden aan het operationele beheer en onderhoud van het watersysteem, zoals baggerwerk in stedelijk gebied. Zowel voor de waterkwaliteit (schoon en aantrekkelijk water) als voor waterkwantiteit (water aan en afvoer; het voorkómen van wateroverlast) is het belangrijk dat dit goed wordt geregeld. Een belangrijke KRW-maatregel binnen de gemeente Lansingerland is het aansluiten van de glastuinbouwbedrijven (kassen) op de riolering. Vanuit het NBW is er een opgave om extra waterberging en afvoercapaciteit te realiseren zodat aan de wateroverlast-normering kan worden voldaan.

In de nota "Waterberging bij ruimtelijke ontwikkelingen" is het beleid geformuleerd over de waterberging bij ruimtelijke ontwikkelingen. Samenvattend betekent het beleid het volgende:

1. Aan een ontwikkeling die een toename van het verhard oppervlak betekent met minder dan 500 m², worden geen waterbergingseisen gesteld.
2. Bij ontwikkelingen die een toename van het verharde oppervlak betekenen van minder dan 5 ha en die zijn gelegen in een overwegend onverhard blijvend weidegebied dat ruimschoots aan de normen voor wateroverlast voldoet, kan worden volstaan met het graven van een aanvullende waterberging van 10% van de netto toename van het verhard oppervlak.

Bij de overige ontwikkelingen wordt aan de hand van de eigenschappen van het gebied vastgesteld hoeveel aanvullende waterberging benodigd is.

Gemeentelijk beleid

De gemeenten Bergambacht, Nederlek, Ouderkerk, Schoonhoven en Vlist (de K5-gemeenten) hebben samen met de waterschappen Schieland en de Krimpenerwaard, Stichtse Rijnlanden en Rijnland een waterplan opgesteld. Dit Waterplan K5 gaat, naast de afspraken over waterpeil, in op zaken als watercompensatie bij nieuwbouwplannen, het terugdringen van watervervuiling, het verbeteren van de natuur in en rondom het water en het opzetten van een waterloket waar mensen terecht kunnen met vragen en klachten. Ook is er aandacht voor water met een historische waarde. Het waterplan is afgestemd met de stedelijke bijdrage voor de deelstroomgebiedsvisies (NBW/WB21), ontwikkelingen op het gebied van de stroomgebiedbeheersplannen uit de KRW, het veenweidepact en 'Samen naar goed water in de Krimpenerwaard'. Het waterplan omvat ook een uitvoeringsprogramma (maatregelen, kostenverdeling, uitvoeringsplanning) als concrete uitwerking van de beleidsdoelen.

4.5.2 Onderzoek

Veiligheid

Het plangebied bevindt zich niet binnen een beschermingszone van een (regionale) waterkering.

Oppervlaktewatersysteem

Het plangebied is gelegen in het peilgebied Bergambacht van het hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard dat onderdeel is van het peilbesluit Bergambacht. Het zomerpeil van de grondwaterstand in dit peilgebied is -1.84 NAP, het winterpeil ligt op -1.89 NAP.

Het plangebied is in totaal circa 2.900 m² groot. Een deel van het plangebied is in de huidige situatie verhard, vanwege de stalling van een vijftal stacaravans. In de beoogde toekomstige situatie worden deze stacaravans verwijderd. Een recreatiewoning met een grondoppervlak van maximaal 80 m² komt hiervoor in de plaats.

Bij dergelijke ontwikkelingen dient rekening gehouden te worden met de bergingsnorm van het hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard. Omdat het een ontwikkeling betreft waarbij een toename van het verhard oppervlak is voorzien van minder dan 500 m², worden geen waterbergingseisen gesteld.

Afvalwater en riolering

Bij de aanleg van riolering in nieuwe ontwikkelingen is het beleid gericht op aanleg van een verbeterd gescheiden rioolsysteem waarbij zoveel als mogelijk (schoon) hemelwater afkomstig van daken wordt afgekoppeld. Van de overige verharde oppervlakken wordt alleen de First Flush ingezameld en getransporteerd naar het eindgemaal van HHSK. Dit om het transport van schoon hemelwater naar de rioolzuivering te verminderen, de waterkwaliteit te verbeteren en de capaciteit van het rioolstelsel te optimaliseren.

Volksgezondheid

Door het afkoppelen van hemelwater van de droogweerafvoer (DWA) worden vuilwateroverstorten (in de omgeving) tegengegaan. De risico's van watergerelateerde ziekten en plagen worden hierdoor geminimaliseerd.

Bodemdaling

Het grondwaterpeil zal niet wijzigen ten behoeve van dit plan. Eventuele bodemdaling in de omgeving zal niet door het plan worden beïnvloed.

Grondwater

De polder Bergambacht heeft een wateropgave. Dit betekent dat er binnen het watersysteem van de polder ruimte moet worden gezocht voor de verwachte extra hoeveelheid water.

De provincie ziet toe op het tot stand komen van deze wateropgaven (uiterlijk in 2015) en maakt afwegingen tussen ruimte voor water en andere ruimtelijke claims. Als dat nodig is, bemiddelt de provincie tussen de betrokken partijen. Vervolgens ziet de provincie toe op het nakomen van gemaakte afspraken en waakt over de samenhang met andere beleidsterreinen of afspraken. In 2010 moet een groot deel van de wateropgave zijn gerealiseerd, in 2015 moet het systeem helemaal op orde zijn

Aanpassing van het grondwaterpeil is in principe niet nodig ten behoeve van deze ontwikkeling. Het plan zal derhalve geen invloed hebben op grondwaterstromingen. Indien ondergrondse constructies worden gebouwd, waarvan de onderkant dieper ligt dan de hoogste grondwaterstand, wordt geadviseerd waterdicht te bouwen om te voorkomen dat overlast door grondwater ontstaat.

Waterkwaliteit

Het toepassen van niet-uitloogbare bouwmaterialen voorkomt dat het hemelwater, dat wordt afgekoppeld naar het oppervlaktewater, wordt vervuild. In verband hiermee worden eisen gesteld aan de daken, goten en leidingen te gebruiken materialen. Er mogen geen (sterk) uitloogbare materialen zoals koper, lood, zink, teerhoudende dakbedekking of geïmpregneerde beschoeiingen gebruikt worden op delen die met hemelwater in contact komen, zoals de dakbedekking, goten en pijpen tenzij er voorkomen wordt dat deze materialen kunnen uitloggen (bijvoorbeeld door het coaten van loodslabben).

Bij voorkeur krijgen (bestaande en nieuwe) watergangen natuurlijke, moerasachtige oevers, waardoor het zelfreinigend vermogen van het water door de natuur in belangrijke mate wordt vergroot. Dit komt niet alleen ten goede aan de gehele waterkwaliteit, maar ook aan de kwaliteit van de leefomgeving en de natuurwaarden. Nieuw(e) water(berging) dient in verbinding te staan met ander(e) water(gangen) in de polder, waardoor doorstroming mogelijk is. Dit zorgt eveneens voor een betere waterkwaliteit.

Afkoppeling van hemelwater door middel van een verbeterd gescheiden rioolstelsel komt de waterkwaliteit (in de omgeving) ten goede.

Natte natuur / verdroging

Het plangebied is niet gelegen in of nabij een (nat) natuurgebied of (natte) ecologische verbindingzone. Bovendien zal alleen schoon hemelwater het plangebied verlaten (m.u.v. het vuilwater dat via de droogweerafvoer (DWA) wordt afgevoerd), waardoor natte natuurwaarden op afstand niet via het oppervlaktewater kunnen worden aangetast. Verdroging zal niet optreden door de voorgestane ontwikkeling, omdat het grondwaterpeil niet zal worden aangepast.

Beheer en onderhoud

De watergangen in en langs het plangebied worden beheerd door het HHSK. De aangrenzende kadastrale eigenaar is verantwoordelijk voor het onderhoud van deze watergangen. Langs de wateren in en langs het plangebied gelden de volgende breedtes van beschermingszones op grond van de Keur, gemeten vanaf de insteek:

- hoofdwatgang: 5 meter;
- overige watergangen: 1 meter.

In het bestemmingsplan zijn hoofdwatgangen middels een dubbelbestemming "Waterstaat" juridisch-planologisch beschermd.

Er moet aan beide zijden een beschermingszone liggen in verband met de toegang voor het jaarlijks onderhoud en voor de opslag van baggerspecie. Activiteiten binnen deze zones zijn vergunningplichtig op grond van de Keur. Onderhoudsstroken dienen (zwaar) onderhoudsmaterieel te kunnen dragen. Er mogen zich geen obstakels bevinden in de onderhoudsstroken. In voorkomende gevallen kan van bovengenoemde maten worden afgeweken met een ontheffing van het HHSK, mits het onderhoud gewaarborgd is en op een reguliere manier kan worden uitgevoerd.

Beheer en onderhoud van de riolering is in handen van de Gemeente Bergambacht. Het HHSK is verantwoordelijk voor de zuivering van het aangeleverde afvalwater.

4.5.3 Conclusie

De invloed van de ontwikkeling in het kader van het wijzigingsplan op het watersysteem is getoetst aan de randvoorwaarden en het waterbeleid van het Hoogheemraadschap en de gemeente Bergambacht. Hieruit blijkt dat de ontwikkeling geen negatieve invloed heeft op de waterhuishouding. Omdat het een ontwikkeling betreft waarbij een toename van het verhard oppervlak is voorzien van minder dan 500 m², worden tevens geen waterbergingseisen gesteld.

Een concept van deze waterparagraaf wordt voor informeel advies voorgelegd aan het Hoogheemraadschap Schieland en de Krimpenerwaard. De opmerkingen van het Hoogheemraadschap naar aanleiding van het informele advies worden in de waterparagraaf verwerkt. Het bestemmingsplan met de waterparagraaf wordt vervolgens conform het gestelde in artikel 3.1.1. van het Bro opnieuw aan het Hoogheemraadschap voorgelegd.

4.6 Flora en fauna

Soortenbescherming

De Flora- en faunawet (hierna: Ffw) beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen Huismuis, Bruine en Zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffw gaat uit van het “nee, tenzij”-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die gevolgen hebben voor een beschermde soort en/of zijn leefgebied moet een ontheffing op grond van de Ffw worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een ruimtelijk plan voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Bij de vaststelling van een ruimtelijk plan dient duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

De wettelijk beschermde soorten zijn ingedeeld in de volgende vier categorieën.

- Meer algemene soorten (tabel 1 Ffw): voor deze soorten is een algemene vrijstellingsregeling van kracht in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling.
- Andere, niet algemeen voorkomende soorten (tabel 2 Ffw), met uitzondering van beschermde inheemse vogels: ontheffing is alleen mogelijk indien geen afbreuk wordt gedaan aan de gunstige staat van instandhouding van de soort. Er is echter geen ontheffing nodig indien gewerkt wordt volgens een gedragscode. Deze code dient door een sector of ondernemer zelf opgesteld te worden en dient vervolgens goedgekeurd te zijn door het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).
- Strikt beschermde soorten (tabel 3 Ffw): voor deze soorten dient in geval van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling altijd ontheffing te worden aangevraagd van de Ffw. Ontheffing wordt alleen verleend indien er geen alternatief is en geen afbreuk wordt gedaan aan de

gunstige staat van instandhouding van de soort. Voor soorten in tabel 3 die ook op Bijlage IV van de Habitatrichtlijn (HR) voorkomen, wordt ontheffing echter alleen nog maar verleend indien er daarnaast een dwingende reden van groot openbaar belang is; dit is het gevolg van een uitspraak van de Raad van State¹.

- Beschermde inheemse vogels: deze vallen onder de Europese Vogelrichtlijn (VR). Ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en dwingende redenen van groot openbaar belang zijn volgens een uitspraak van de Raad van State² geen reden om ontheffing te verlenen. Ontheffing is uitsluitend toegestaan op basis van de ontheffingsgronden die in de VR zijn genoemd. Overigens is het, indien geen ontheffing nodig is, volgens de huidige interpretatie van de wet wel verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Voor sommige vogelsoorten met vaste verblijfplaatsen geldt dat deze vaste verblijfplaatsen en het essentiële leefgebied jaarrond beschermd zijn.

Indien soorten van tabel 2 en/of 3 en/of vogels voorkomen, geldt dat een ontheffingsaanvraag niet aan de orde is indien mitigerende maatregelen (voorafgaand aan de ruimtelijke ontwikkeling) getroffen kunnen worden die het behoud van de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaatsen van de soorten garanderen. Ontheffing is dan niet nodig, omdat er geen sprake is van overtreding van de Ffw. Er kan worden volstaan met het werken volgens een ecologisch werkprotocol, dat moet worden opgesteld door een deskundige; ook bij het overzetten van dieren moet een deskundige worden betrokken. Eventueel kan overigens wel ontheffing worden aangevraagd (die dan wordt afgewezen) om de mitigerende maatregelen te laten goedkeuren.

Overigens geldt voor alle in het wild levende planten- en diersoorten de zogenaamde zorgplicht. Dit houdt in dat “voldoende zorg” in acht moet worden genomen voor alle planten en dieren en hun leefomgeving. Concreet betekent dit dat bij ruimtelijke ontwikkeling gezorgd moet worden dat dieren niet gedood worden en dat planten verplant worden. Ook dient gelet te worden op bijvoorbeeld de voortplantingsperiode van amfibieën en de zoogperiode van zoogdieren.

Gebiedsbescherming

LNv heeft in 1990 de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) geïntroduceerd. De EHS bestaat uit een netwerk van natuurgebieden. Het doel van de EHS is de instandhouding en ontwikkeling van deze natuurgebieden om daarmee een groot aantal soorten en ecosystemen te laten voortbestaan.

Bescherming van (natuur)gebieden heeft daarnaast ook plaats middels de Natuurbeschermingswet. Daaronder vallen de volgende typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden);
- Beschermde Natuurmonumenten;
- Wetlands.

Binnen beschermde natuurgebieden gelden (strengere) restricties voor ruimtelijke ontwikkelingen. Voor activiteiten of projecten die schadelijk zijn voor de beschermde natuur geldt een vergunningplicht.

¹ Zie ABRS 21 januari 2009, zaak nr. 200802863/1

² zie ABRS 13 mei 2009, zaak nr. 200802624/1

Onderzoek

Met het plan worden geen bomen gekapt, geen water gedempt of bebouwing gesloopt.

Gebiedsbescherming

De ecologische hoofdstructuur (EHS) is nabij het plangebied gelegen, maar maakt geen deel uit van het plangebied. Gezien de aard van de ontwikkeling wordt compensatie voor de EHS niet noodzakelijk geacht. Het verwijderen van 5 stacaravans en de bouw van één recreatiewoning zal geen wezenlijke negatieve effecten hebben op de EHS. Het plangebied bevindt zich niet nabij Natura 2000 gebied.

Soortenbescherming

In de Krimpenerwaard is reeds veel onderzoek gedaan naar de natuurlijke waarden. In het Natuurgebiedsplan staat over de natuurwaarden in de Krimpenerwaard het volgende (het betreffen citaten met daaraan toegevoegd de aanduiding (rl)= Rode Lijst, (vl)= vrijstelling of lichte toets Flora- en Faunawet of (f)= uitgebreide toets Flora- en Faunawet): “Op minder intensief beheerde oevers komen vegetaties voor met soorten als Echte koekoeksbloem, Dotterbloem, Kale jonker, Brunel en Reukgras en op enkele plaatsen nog Blauwe zegge. In de sloten groeit plaatselijk Krabbenscheer (rl), Stijve waterranonkel, Drijvend fonteinkruid, Gele plomp, Witte waterlelie, Watergentiaan en Gewoon sterrekroos. De graslanden zijn in het algemeen niet waardevol. De vegetatie wijst meestal op intensief grondgebruik (beemdgras-raaigras, soortenarm grasland). In enkele natuurgebieden komen nog botanisch waardevolle (blauw)graslanden voor. De variatie in graslandgebruik, de natte omstandigheden, het rijke sloot- en oevermilieu en de openheid van het landschap maken de Krimpenerwaard bij uitstek geschikt als broed- en foerageergebied voor weidevogels en als voedsel- en rustgebied voor wintergasten, doortrekkende watervogels en steltlopers. In groot aantal broeden er Zomertaling (rl), Slobeend (rl), Scholekster, Kievit, Grutto (rl), Tureluur (rl) en Zwarte stern (rl), maar in mindere mate ook Graspieper, Veldleeuwerik (rl), Kuifeend en Watersnip (rl). De Kemphaan komt als broedvogel niet meer voor.

Verder broeden of foerageren er in het gebied soorten als Blauwe reiger, Purperreiger (rl), Visdief (rl), Ransuil (rl), Torenvalk en Bruine kiekendief. In de wintermaanden is het gebied onder andere van betekenis voor wintergasten als Kleine Zwaan, Smient, Wilde eend, Rietgans, Grauwe gans, Wulp, Regenwulp en Watersnip (rl). Plaatselijk komen in het gebied Waterspitsmuis, Bunzing en Ringslang (rl/f) voor.”

Waarschijnlijk broeden er vogels in het plangebied. Ook in beplanting tegen bebouwing en in holtes/spleten in bebouwing kunnen vogels broeden. Alle vogels zijn strikt beschermd door de Ffw. De huidige interpretatie van de Ffw verplicht rekening te houden met het broedseizoen van vogels. Het broedseizoen is soortspecifiek, maar loopt ongeveer van half maart tot half juli. Ontheffing wordt niet verleend. Buiten het broedseizoen zijn er geen verplichtingen vanuit de Ffw. Vaste verblijfplaatsen van enkele vogelsoorten (bijvoorbeeld nesten van sommige roofvogels en uilen, alsmede huismus- en gierzwaluwnesten) zijn jaarrond beschermd, maar deze zijn niet te verwachten in het plangebied. Bovendien worden er geen bodem gekapt of bebouwing gesloopt.

Daarnaast kunnen verschillende soorten vleermuizen (alle tabel 3 Ffw / Bijlage IV HR) aanwezig zijn in het plangebied. Mogelijk zijn jachtgebieden aanwezig van vleermuizen zoals gewone dwergvleermuis en laatvlieger en er is een kleine kans op de aanwezigheid van vaste

verblijfplaatsen van vleermuizen in holten of spleten in bodem. De bomen worden echter niet gekapt ten behoeve van het plan en de stacaravans zijn niet geschikt voor vaste verblijfplaatsen. De eventuele functie als (onderdeel van een) jachtgebied komt door de voorgenomen ontwikkeling niet in gevaar.

Andere juridisch zwaarder beschermde soorten (tabellen 2 en 3 Ffw / Bijlage IV HR) zijn niet te verwachten in het plangebied.

4.7 Bodemkwaliteit

Wet bodembescherming

De Wet bodembescherming (Wbb) voorziet in maatregelen indien sprake is van ernstige bodemverontreiniging. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem.

Op 1 januari 2006 is de Wbb ingrijpend aangepast omdat het beleid met betrekking tot bodemsaneringen veranderde. De Wbb kent nu een viertal regelingen die alle vier een ander onderdeel van bodembescherming voor hun rekening nemen:

- Een regeling voor de bescherming van de bodem waarin ook staat dat degene die de bodem verontreinigt, zelf verantwoordelijk is voor het verwijderen van de vervuiling. De overheid kan dwingen tot sanering als de verontreiniging na 1987 is ontstaan.
- Een bijzondere regeling voor de aanpak van nieuwe bodemverontreiniging die is ontstaan als gevolg van een ongewoon voorval (calamiteit).
- Een regeling voor de verontreiniging die is ontstaan voor de Wbb in werking trad in 1987 (historische bodemverontreiniging). Ook in die gevallen geldt dat de vervuiler zelf de verontreiniging verwijdert. Als er geen vervuiler (meer) is, omdat het bedrijf niet meer bestaat en er geen rechtsopvolger is, zal de sanering door de overheid worden uitgevoerd.
- Een regeling voor de aanpak van verontreiniging in de waterbodem. Rijkswaterstaat heeft vooral met deze regeling te maken. De regeling geldt voor alle waterbodemverontreiniging, of de vervuiling nu voor of na 1987 is ontstaan.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Besluit bodemkwaliteit

Het doel van het Besluit bodemkwaliteit (2008) is de bodem beter te beschermen en meer ruimte te bieden voor nieuwe bouwprojecten. Ook geeft het besluit gemeenten en provincies meer verantwoordelijkheid om de bodem te beheren.

Het Bouwstoffenbesluit (Bsb) is opgenomen in het Besluit bodemkwaliteit. Het besluit heeft alleen betrekking op steenachtige bouwstoffen. Andere materialen worden in de praktijk ook

toegepast als bouwstof maar vallen niet onder dit besluit. Voor grond en baggerspecie in oppervlaktewater en op landbodems gelden aparte regels die ook in het Besluit bodemkwaliteit zijn opgenomen; in tegenstelling tot bouwstoffen kunnen ze weer definitief deel gaan uitmaken van de bodem. Tot slot zijn in het Besluit bodemkwaliteit de kwaliteitsregels voor, ondermeer, bodemonderzoek, bodemsanering en laboratoriumanalyses die worden uitgevoerd door adviesbureaus, laboratoria en aannemers (bodemintermediairs) vastgelegd. Deze regels zijn bekend onder de naam Kwalibo (kwaliteitsborging in het bodembeheer). Kwalibo bevat ook maatregelen om de kwaliteit van ambtenaren die bodembeleid maken of uitvoeren en het toezicht en de handhaving te verbeteren.

Relatie Wabo, Wbb en Woningwet

De inwerkingtreding van de Wabo (1 oktober 2010) heeft ook effect op de Wbb en de Woningwet (Ww): in de Wabo is aangegeven dat in de plaats van de aanhoudingsgrond (uit de Ww) een afstemmingsregeling wordt opgesteld waarbij de inwerkingtreding van de omgevingsvergunning wordt afgestemd op de acties ten aanzien van de bodemverontreiniging. Deze afstemmingsregeling is opgenomen in artikel 6.2c van de Wabo. Voorts geldt ten aanzien van de bodem dat artikel 8, tweede lid, onderdeel c, van de Woningwet gemeenten verplicht in hun bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem op te nemen. Die voorschriften dienen op grond van artikel 8, vierde lid, van de Woningwet in elk geval betrekking te hebben op het verrichten van onderzoek naar aard en mate van verontreiniging van de bodem, op de aard en omvang van dat onderzoek en op inrichting van het op te stellen onderzoeksrapport.

Onderzoek

In de huidige situatie is reeds sprake van een recreatiefunctie in de vorm van stacaravans. De bouw van de recreatiewoning past functioneel ook binnen deze bestemming. Omdat er geen sprake is van een gevoeliger functie wordt een bodemonderzoek niet uitgevoerd. De bodemkwaliteit vormt geen belemmering voor de haalbaarheid van het ruimtelijk plan. Ten tijde van de omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen is een bodemonderzoek noodzakelijk en wordt deze uitgevoerd.

4.8 Archeologie en cultuurhistorie

In de Wet op de archeologische monumentenzorg (2007) zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta (1992) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen, waarbij in beginsel geldt: “de veroorzaker betaalt”. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van het bodemarchief “in situ” (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor overweging van archeologievriendelijke alternatieven.

Na de invoering van het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving hebben provincies de bevoegdheid gekregen om zogenaamde attentiegebieden aan te wijzen. Dit zijn gebieden die archeologische waardevol zijn of naar verwachting waardevol zijn. Gemeenten zullen in dat geval verplicht worden hun bestemmingsplan(nen) in het desbetreffende gebied te herzien.

De provincie Zuid-Holland hanteert het beleidsinstrument “Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland (CHS)”. In de CHS heeft de provincie bestaande en mogelijk te verwachten archeologische waarden in beeld gebracht. In het bijbehorende “Beleidskader Cultuurhistorische Hoofdstructuur Zuid-Holland” zijn per waarderingscategorie algemene beleidsuitgangspunten geformuleerd. De waardering zoals vastgelegd in de cultuurhistorische hoofdstructuur geldt als uitgangspunt van beleid.

Archeologisch onderzoek

De raad van de gemeente Bergambacht heeft archeologiebeleid vastgesteld. Dit beleid bestaat uit twee delen: de beleidsadvieskaart met de daarbij behorende toelichting en het achterliggende rapport met de waardenkaart. In het beleid wordt, afhankelijk van de aanwezige of te verwachten archeologische waarden, onderscheid gemaakt in acht verschillende gebieden met elk hun eigen criteria voor het uitvoeren van een inventariserend archeologisch onderzoek.

Het plangebied is gelegen in een gebied met waarde “AWV - 3”. Deze waarde geldt voor landschapszones zoals oeverzones, crevassen langs de Lek (klei - op - veenlandschap). In deze gebieden is een inventariserend archeologisch onderzoek benodigd bij bodemingrepen dieper dan 30 cm - Mv én indien de oppervlakte van het plangebied ten minste 1.000 m² bedraagt. De ingreep heeft betrekking op een gebied dat kleiner is dan 1.000 m². De oppervlakte van de recreatiewoning bedraagt maximaal 80 m², inclusief bijgebouwen. Een archeologisch onderzoek is daarmee niet noodzakelijk.

Cultuurhistorisch onderzoek

Het grondgebied van de gemeente Bergambacht ligt in het geheel in de Krimpenerwaard. De Krimpenerwaard is een groot veeneiland dat wordt omsloten door de rivieren de Hollandse IJssel en de Lek en het (voormalige) veenstroompje Vlist. Langs de Lek (en de Hollandse IJssel) liggen oeverwallen die op enige afstand van de rivier overgaan in de veengebieden. Het oorspronkelijke bosveen is door de relatieve afname van rivierwater en de toename van regenwater geleidelijk aan (mesotroof) broekveen geworden. Als gevolg van de bodemopbouw zijn langs de randen stroken met nederzettingen die nadrukkelijk op de rivier gericht zijn en daartussen een uitgestrekt middengebied. De uitgestrekte polders met grasland, het veenweidegebied, waren van oorsprong een moerasachtig gebied, dat in de middeleeuwen werd ontgonnen door deze gebieden te ontwateren. In de verkaveling kan men drie vormen van ontginning herkennen: vrije opstrek, cope-ontginning en de restverkavelingen. De eerste fase betrof de ontginning van de randgebieden vanuit de oeverwallen van de Lek en de IJssel. Dit waren ontginningen met een opstreckende verkaveling, waarvan geen vaste achtergrens bepaald was. In de tweede fase werden de gebieden langs de Vlist en in het middengebied van de waarden ontgonnen met de regelmatige cope-ontginning, waarvan lengte en breedte wel bepaald waren. Tijdens de laatste fase werden de restgebieden in gebruik genomen. Dit zijn de gebieden met vrij onregelmatige grenzen en een afwijkende verkaveling. Het ontginningspatroon, de slagenverkaveling, is nog zichtbaar en gaaf aanwezig in het landschap. De Krimpenerwaard is mede daarom aangemerkt als Belvederegebied.

De naam Bergambacht is afkomstig van de relatief hoge ligging. De namen Achterbroek en Berkenwoude verwijzen naar de moerassige omstandigheden ten tijde van de ontginning. De dorpen bestaan oorspronkelijk uit lange linten van boerderijen en andere huizen langs natuurlijke of gegraven waterlopen. Langs de ontginningsbases zijn transparante lange linten

ontwikkeld. Er is een onderscheid te maken in polderlinten en dijklinten en in enkele en dubbele linten, waarbij de boerderijen respectievelijk aan één zijde en aan beide zijden van de ontginningsbases liggen. Het doorlopende lint Bovenberg-Tussenlanen-Benedenberg-Zuidbroek aan weerszijden van Bergambacht is evenals Westeinde bij Berkenwoude en de Kadijk een dubbel lint. Achterbroek is ook grotendeels een dubbel lint. Het dijklint langs de Lek is een enkel lint.

Het plangebied bevindt zich niet in de nabijheid van monumenten of andere cultuurhistorische waarden. Het initiatief heeft daarmee geen invloed op de aanwezige cultuurhistorische waarden in Bergambacht.

4.9 Kabels en leidingen

Naast de hiervoor beschreven milieuaspecten kunnen er nog andere belemmeringen in of nabij het plangebied aanwezig zijn die van invloed kunnen zijn op de planvorming. Het gaat bijvoorbeeld om de aanwezigheid van straalpaden, planologisch relevante kabels en leidingen (zoals waterleidingen of rioleringsleidingen), beschermingszones en dergelijke.

Onderzoek

Binnen het plangebied zijn geen kabels en of leidingen aanwezig, die planologisch relevant zijn. Vanuit de overige belemmeringen gelden er geen beperkingen voor de bouw van de recreatiewoning.

5 Uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

Exploitatieverplichting

Bij de voorbereiding van een bestemmingsplan dient op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in de plantoelichting minimaal inzicht te worden gegeven in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tevens is met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening de verplichting ontstaan om, indien sprake is van ontwikkelingen waarvoor de gemeente redelijkerwijs kosten moet maken, bijvoorbeeld voor de aanleg van voorzieningen van openbaar nut, en de plankosten, deze moeten worden verhaald op de initiatiefnemer c.q. ontwikkelaar. Een en ander dient te worden vastgelegd in privaatrechtelijke overeenkomsten met iedere grondeigenaar. Als er met een grondeigenaar geen overeenkomst is gesloten en het kostenverhaal niet anderszins is verzekerd, dient een exploitatieplan te worden opgesteld welke tegelijkertijd met het bestemmingsplan moet worden vastgesteld.

Overeenkomst

Ten behoeve van de realisatie van de ontwikkeling van het onderhavig initiatief is tussen de gemeente en de ontwikkelaar een anterieure overeenkomst gesloten. Het kostenverhaal wordt hiermee anderszins verzekerd en het opstellen van een exploitatieplan is niet noodzakelijk.

Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan financieel uitvoerbaar geacht.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De bouw van de recreatiewoning past binnen het beleid van zowel rijk, provincie, regio als gemeente. Uit het milieuonderzoek zijn geen onoverkomelijke bezwaren gekomen die het op voorhand onmogelijk maken het plan uit te voeren.

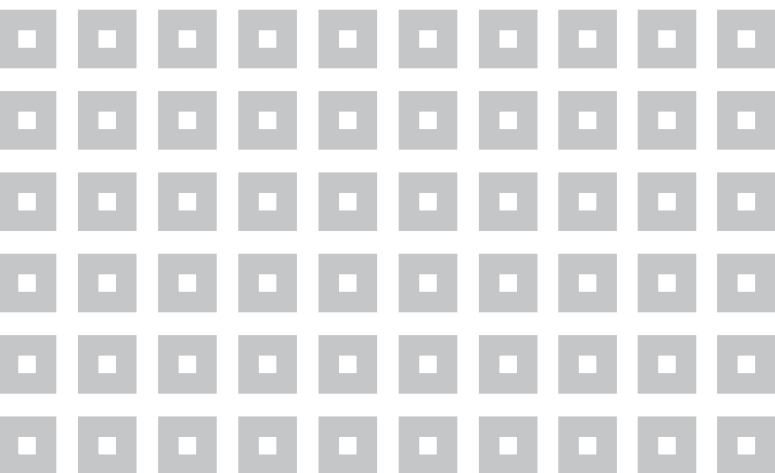
Conclusie

Gezien het voorgaande wordt het plan maatschappelijk uitvoerbaar geacht.

Regels

Aan artikel 12 (Recreatie - Verblijfsrecreatie) lid 2 sub 3 van het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied 2011” wordt een nieuw lid toegevoegd, luidend:

Het aantal recreatiewoningen bedraagt ten hoogste één.

KuiperCompagnons

Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Architectuur, Landschap
City & Regional Planning, Urban Design, Architecture, Landscape

e-mail: kuiper@kuiper.nl

www.kuiper.nl

Van Nelle Ontwerpfabriek

Schiegebouw

Van Nelleweg 6060

3044 BC Rotterdam

T 010 433 00 99

F 010 404 56 69

